

Man maa vel lægge Mærke til, at Kjøbenhavns Havn staaer i et ganske andet Forhold til Staten end de mange andre Smaahavne omkring i Landet. Den indgriber paa en ganske anden Maade gjennem den Bessatningsmyndighed, man her vil tillægge den, paa mange Personer, end det kan stee med de mindre Havne. Man kan snarere sige, at man med Hensyn til de mindre Havne bør komme bort fra det Forhold, som nu bestaaer; det Spørgsmaal har ogsaa hyppigt foreligget, og jeg er overbevist om, at der som der i nogen væsentlig Grad kom Klager fra de paagjældende Yderes Side over, at Indenrigsministeren i Forbindelse med vedkommende Havnemyndighed paalagde saa Meget, at Søgningen til Havnen besværliggjordes, vilde Forholdet ogsaa efterhaanden blive indbraget under den eneste Bessatningsmyndighed, som grundlovmæssig bestaaer her i Landet. Jeg kan derfor kun tilraade at forkaste Forslaget under Nr. 2; der er slet ingen Hindring i veien derfor, og Rigsdagen bør albrig give den Sikkerhed ud af Rigsdagens Haand, som ligger i, at den har Tilsynet med, hvorledes en 3die Person bliver behandlet i Bessatningsager.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 b, hvorefter Farten mellem Kjøbenhavn og de nordlige Bilande samt de dansk-vestindiske Besiddelser skulde betragtes som Udenrigsfart, skal jeg henstille til det ærede Thing, om det ikke maatte finde, at der i den Analogi, som findes mellem disse Afgifter og Toldafgifter, maatte ligge Anledning til ogsaa her at etablere den Regel, som gjælder med Hensyn til de sidstnævnte Afgifter, hvorefter denne Fart betragtes som Indenrigsfart. Jeg tør ikke i Diebliffet med Bestemthed benægte, men jeg troer dog ikke, at det er Tilfældet, at man ved den Beregning, man har anstillet for at faae at vide, hvor store Afgifter man behøvede at lægge paa Skibsfarten, har gjort Regning paa, at denne Fart blev behandlet som Udenrigsfart, og det forekommer mig ogsaa i og for sig at være naturligere, at man ikke behandler de Skibe, der fare paa andre Dele af Riget, som færende i Udenrigsfart, naar det ikke er aldeles nødvendigt for at slaffe de fornødne Indtægter tilveie. — For-

slaget under Nr. 1 c kan der naturligviis ikke fra Regjeringens Side være Grund til at modsætte sig, da det giver en noget større Myndighed end den, man har troet at burde forlange. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 d skal jeg dog bemærke, hvad jeg forøvrigt troer allerede ved første Behandling at have udtalt, at det, idetmindste saavidt jeg formaaer at indsee, vil medføre særdeles væsentlige Ulemper for de Handlende, hvis man efter 1ste April paa den ene Side skulde opkræve Toldafgifterne efter den nye Toldlov, og samtidig dermed skulde opkræve Alciisen efter de hidtilværende Regler, som svare til den gamle Toldlov. Flere af Thingets Medlemmer ville imidlertid være bedre bekendte med dette Forhold end jeg, og jeg regner paa, at de ville indrømme Rigtigheden af, hvad jeg her har anført; men naar Indenrigsministeren skal pleie Forhandlinger med Havneraadet og Kommunalbestyrelsen, og tilveiebringe Enighed med disse Autoriteter om Forandringer i Alciisen, var det dog vel muligt, at Tiden vilde gaae ikke lidt over 1ste April. Jeg skulde derfor meget foretrække, at Rigsdagen gik ind paa det foreliggende Forslag til en ny Tarif for Alciisens Opkræven. Jeg behøver ikke at bemærke, at det ikke er paa Grund af nogenformodt Forfatterfjærlighed til dette Forslag, som jeg naturligviis har maattet bevirke udarbejdet af Mand, der i denne Henseende vare mere sagkundige end jeg, ligesom jeg ogsaa er meget villig til at gaae ind paa Forandringen i denne Tarif, som her kunne paapeges og motiveres som hensigtsmæssige.

Med Hensyn til en Bemærkning, der faldt ved første Behandling, skal jeg tillade mig at anføre, at det er en Trykfeil, forsaavidt der ved „Steenkul“ i Tarifen skulde staae „ $\frac{1}{2}$ sk. pr. Tønde“; det skal være „ $\frac{1}{4}$ sk.“. Jeg bemærker dette, da jeg troer, det var den eneste Indvending, der blev anført mod Tarifen, at Afgiften paa Steenkul vilde blive for høi. Endelig synes det mig ogsaa, at det fra Rigsdagens Side maa være betænkeligt at give Indenrigsministeren denne Myndighed, selv om det er i Forening med Havneraadet og Kommunalbestyrelsen. Der taler i det Væsentlige det Samme mod dette Forslag, som mod Forslaget under Nr. 2; thi der er ikke Noget tilhinder for, at